

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 600/22
11.7.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Мирјане Поповић, председника већа, др Миодрага Мајића и Снежане Јовановић, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Мијушковић Стошић, записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Марковића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.598/17 од 10.02.2022.године, у седници већа одржаној у смислу члана 447 ЗКП, у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Милоша Марковића и у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Београду, дана 11.07.2022.године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Марковића, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.598/2017 од 10.02.2022.године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.598/2017 од 10.02.2022.године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, па га је суд применом напред наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 5, 42, 45 и 54 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му је применом члана 63 КЗ урачунао време за које је био лишен слободе по решењу о задржавању ПУ за Град Београд, УКП IV Одељење од 07.04.2017.године, почев од 07.04.2017.године до 09.04.2017.године, као и време трајања мере забрана напуштања стана по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.115/17 од

09.04.2017.године, почев од 09.04.2017.године до 24.11.2017.године.

Применом члана 87 КЗ у вези члана 246 став 7 КЗ, суд је окривљеном изрекао меру безбедности одузимања предмета, па је од окривљеног одузето 30,17 грама опојне дроге кокаин и пуниоца тетраамисола.

На основу члана 261 ЗКП, окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

На основу члана 262 ЗКП, окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 41.113,50 динара, у року од два месеца рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Марковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу усвоји, преиначи првостепену пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело које му се ставља на терет или да донесе решење о усвајању жалбе браниоца окривљеног којим се укида првостепена пресуда и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање и уз молбу да буде обавештен о дану, часу и месту одржавања седнице већа како би присуствовао истој.

Апелациони јавни тужилац у Београду је у поднеску Ктж.бр.646/22 од 20.06.2022.године предложио да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Марковића одбије као неоснована и пресуда Вишег суда у Београду 1К.бр.598/17 од 10.02.2022.године, потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу члана 447 ЗКП, у присуству окривљеног и његовог браниоца и у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Београду, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеном жалбом и предлогом Апелационог јавног тужиоца у Београду датим у наведеном поднеску, па је, након што је првостепену пресуду, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, нашао:

-жалба је неоснована.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, тако што се истиче да се иста заснива на доказима који су незаконити како сами по себи, тако и према начину прибављања. С тим у вези, наводи се да је аутомобил у коме је пронађена опојна дрога претресан у супротности са одредбама чланова 155 до 160 ЗКП, обзиром да је предметно возило одузето од стране полицијских службеника на непознатој локацији, тако што је шлеп службом, како стоји у извештају полиције, пребачено до полицијске станице у Булевару деспота Стефана, где је насилно отворено – без кључа и извршен претрес возила без наредбе судије за претходни поступак, без присуства сведока, власника или држаоца и без снимања сходно члану 157 став 5 ЗКП, при чему се чињеница да је реч о радњи претресања доказује тиме што је на основу члана 160

ЗКП издата потврда судији за претходни поступак у којој је наведено да је извршен претрес наведеног возила и констатовано да је извршен на основу добијене сагласности држаоца стана и других просторија, ради непосредног лишења слободе окривљеног АА и ради отклањања непосредне и озбиљне опасности за људе и имовину, затим тиме што су у прилогу овог извештаја достављени записник о претресању путничког моторног возила од 07.04.2017.године и потврда о привремено одузетим предметима од истог дана, као и радњом фотографисања, јер су отворане шупљине, вађене преграде, касетофон, затим јер је отварање обављено без кључа, као и будући да је вађен тапацир. Даље се указује да из приложене потврде јасно произлази да окривљени није био држалац предметног возила, јер код њега кључ од возила није пронађен, да предметно возило није било ни близу места његовог пребивалишта где је лишен слободе, јер је ухапшен испред стана у ул. ... бр. ..., док је спорно возило било у ул. ... код бр. ..., као и да је приликом лишења слободе окривљеног извршен и претрес његовог стана, за шта је дао сагласност и где није пронађен ниједан инкриминисани предмет. Такође се наводи да потврда о привремено одузетим предметима садржи податке да се окривљеном одузима опојна дрога кокаин (не бела прашкаста супстанца), и то пре добијања налаза и мишљења вештака НКТЦ, при чему се не помиње где су предмети пронађени. С тим у вези, у погледу физичко-хемијског вештачења, такође се указује да је оно рађено 07.04.2017.године, што не одговара наредби за вештачење издатој 08.04.2017.године, као и да је наредба издата од стране заменика ВЈТ у Београду Сање Ђурић 08.04.2017.године, док је у записнику о вештачењу констатовано да се поступа по наредби заменика ВЈТ у Београду Снежане Радојичић, из чега произлази да је вештачење рађено без наредбе тужилаштва. Имајући у виду наведене разлоге, закључено је да незаконите доказе представљају записник о прегледу превозног средства од 07.04.2017.године, јер је радња претресања моторног возила вршена у полицијској станици тако што је претходно возило превезено од стране ЈКП "Паркинг сервис" до наведене полицијске станице, затим будући да, и поред тога што је сачињен записник о прегледу моторног возила, није реч о прегледу, већ претресу, а што произлази из извештаја о извршеном претресању путничког моторног возила без наредбе који је предат судији за претходни поступак, као и из чињенице да је возило отворено без кључа и да су вађене пластике, тапацири, касетофон-CD плејер, да су цепане пресвлаке, као и будући да нису присуствовали сведоци, а да сагласност за претрес возила није дата, већ се сагласност односила за претрес стана у ком ништа није пронађено, затим да незаконит доказ представљају потврде о привремено одузетим предметима, у којима не стоји где су предмети који су привремено одузети пронађени, што је супротно члану 150 ЗКП, као и да је незаконит доказ и записник о физичко-хемијском вештачењу бр.03/2/11 бр.234-17973/17 од 07.04.2017.године, обзиром да је рађен без наредбе тужилаштва, као и будући је наредбу Вишег јавног тужилаштва у Београду потписала заменик ВЈТ у Београду Сања Ђурић, док у налазу вештака стоји да је то учинила заменик ВЈТ у Београду Снежана Радојичић, при чему нису били испуњени услови ни из члана 117 став 1 ЗКП, јер није постојала ни усмена наредба о којој се саставља службена белешка. Осим тога, првостепена пресуда побија се и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, тако што се указује да ниједан законито прибављен материјални доказ не повезује окривљеног са инкриминисаним предметима, јер возило у коме су наводно били инкриминисани предмети није доведено у било какву стварну везу са окривљеним.

Међутим, по мишљењу већа Апелационог суда у Београду, неосновано се жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, тако што се истиче да су записник о прегледу превозног средства од 07.04.2017.године, потврде о привремено одузетим предметима од 07.04.2017.године и записник о физичко-хемијском вештачењу бр.03/2/11 бр.234-17973/17 од 07.04.2017.године незаконити докази на којима се пресуда не може заснивати. Ово најпре стога, што су потврде о привремено одузетим предметима праћене записником о прегледу возила од истог датума у ком је наведено где су пронађени предмети извршења кривичног дела, о којим предметима се ради, те лице од ког су ти предмети одузети, а који записник је потписао окривљени. С тим у вези, неосновано се такође жалбом браниоца окривљеног истиче да је наведени записник о прегледу возила незаконит доказ јер није реч о прегледу, већ претресу возила, имајући у виду да је, по мишљењу овог суда, без обзира на чињеницу да је у извештају упућеном судији за претходни поступак наведено да се односи на претрес спорног возила, обављен преглед возила у складу са овлашћењима полиције прописаним чланом 286 став 1 и 2 ЗКП за који, за разлику од претреса, није потребна наредба суда, а током ког је у возачевим вратима пронађена кутија у којој су биле кесице са опојном дрогом, како се у записнику и наводи, а што су у својим исказима потврдили и сведоци полицијски службеници, и то пре свега сведок Владица Владимиров који је објаснио да је омашком у извештају упућеном судији писало претресање возила јер се радило о прегледу возила, а да се констатација да је добијена сагласност држаоца стана односила на претрес стана, а не на преглед возила. Осим тога, означавање погрешног датума наредбе за вештачење и имена тужиоца на записнику о физичко-хемијском вештачењу НКТИЦ је, по мишљењу овог суда, без значаја на валидност записника. Наиме, имајући у виду да у списима предмета постоји наредба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду од 08.04.2017.године, као и да је вештак НКТИЦ Биљана Јанчев у свом исказу датом пред судом дана 14.11.2019.године потврдила да је предметна наредба НКТИЦ предата пре издавања налаза и мишљења, наводећи да је њихов пропуст то што је на налазу остао датум од 07.04.2017.године, уместо 08.04.2017.године и погрешно име јавног тужиоца које је издало наредбу јер је од стране полицијских службеника била обавештена да ће наредбу за вештачење у име ВЈТ у Београду издати заменик јавног тужиоца Снежана Радојичић, али је стигла наредба заменика јавног тужиоца Сање Ђурић, на шта су пропустили да обрате пажњу, то по мишљењу овог суда омашка приликом куцања датума налаза и мишљења и имена јавног тужиоца не може да утиче на законитост наведеног вештачења које је обављено на основу законито донете наредбе која садржи све обавезне елементе прописане одредбом члана 118 став 1 ЗКП.

Осим тога, неосновано се жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињенично стања, обзиром да је правилно првостепени суд чињенично стање као у диспозитиву пресуде утврдио на основу одбране окривљеног из претходног поступка у којој је детаљно признао извршење кривичног дела које му се ставља на терет, наводећи да је у возилу “Ford Escort” држао ради даље продаје опојну дрогу кокаин објаснивши да је из возила узимао по пакетићу опојне дроге коју је касније продавао купцима за износ од по 80 евра по пакетићу, да се са купцима око продаје претходно договарао мобилним телефоном, да је у више наврата долазио до возила и узимао опојну дрогу, а да је кључеве од возила имао јер му је исте дао власник тог возила ББ, а која одбрана је у складу са исказима

испитаних сведока које је суд правилно оценио као истините, логичне, јасне, уверљиве и међусобно сагласне, те потврђене изведеним писаним доказима, осим исказа сведока ВВ у делу у ком је навео да му није познато возило које се налази у фотодокументацији у списима предмета и да тај ауто никада није видео, нити му је прилазио, јер је у том делу његов исказ у супротности са исказом сведока ГГ који је навео да су полицајци у току опсервације приметили то нерегистровано возило “Ford Escort” и да су учили ВВ који је донео регистарске таблице и ставио их на предњи део возила, док је задњу таблицу ставио на сувозачево седиште, те да су га учили и како из возачевих врата из једне кутије узима неке кесице и исте односи, као и исказ сведока ГГ у делу у ком је навео да је возило регистровао и са регистарским таблицама вратио на паркинг, тако да нико није доносио регистарске таблице на паркинг где је било возило, такође јер је у том делу исказ овог сведока у супротности са исказом сведока ДД који је поступао као службено лице и који, како то правилно закључује првостепени суд, нема разлог, ни мотив да се неистинито изјашњава о одлучним чињеницама. Осим тога, чињенично стање је утврђено и на основу налаза и мишљења вештака Националног криминалистичко-техничког центра од 07.04.2017.године и вештака психијатра др Бранка Мандића и изведених писаних доказа.

Истовремено, правилно првостепени суд није прихватио измену одбране окривљеног који је у претходном поступку истакао да је опојну дрогу набавио искључиво за своју употребу, да је никада није продавао, нити је имао ту намеру, обзиром да је у наведеном делу његова одбрана у супротности са првобитно датом одбраном која је сагласна са осталим изведеним доказима, као и будући да је суд правилно оценио да окривљени није дао уверљиве разлоге за измену одбране, јер је нелогично да је само то што му је адвокат сугерисао да призна извршење кривичног дела окривљеног навело да се детаљно изјасни о извршењу кривичног дела, односно о томе где је држао опојну дрогу, на који начин је контактирао са купцима и по којој цени је опојну дрогу продавао, додатно имајући у виду да су чињеницу да је предметну опојну дрогу држао у возилу “Ford Escort” потврдили и полицијски службеници на основу сазнања до којих су дошли оперативним радом, а чији искази су у складу са писаним доказима, као и са налазом и мишљењем вештака НКТЦ.

При том, правилно је првостепени суд чињеницу да је окривљени опојну дрогу неовлашћено држао ради продаје утврдио на основу његове првобитне одбране која је у сагласности са исказом сведока ДД, који је као полицијски службеник опсервирао возило марке “Ford Escort” и изјавио да је окривљеног шест до седам дана пре критичног догађаја опсервирао и да је полиција могла да види како лица узимају из кутије која се налазила у возилу пакетиће и износе, затим на основу потврде о привремено одузетим предметима коју је окривљени потписао, а из које произлази да је одузета пластична кутија црне боје у којој се налазило 34 ПВЦ пакетића, на основу чињенице да из налаза и мишљења вештака др Бранка Мандића произлази да код окривљеног није регистровано постојање токсикоманске зависности од опојних дрога, као и имајући у виду имовинске прилике окривљеног, односно чињеницу да није логично да окривљени количину опојне дроге од 30,17 грама плати 900 евра од уштеђевине, а да при том нема стално запослење.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду је оценио да је првостепени суд приликом одлучивања о

врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена и да је истима дао адекватан значај. Наиме, правилно је првостепени суд од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио да је неосуђиван и да је млад човек, док отежавајуће околности није нашао.

Имајући у виду утврђене олакшавајуће околности, а у одсуству отежавајућих, правилно је првостепени суд окривљеног применом члана 45 КЗ, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му је применом члана 63 КЗ урачунао време проведено у задржавању и на мери забране напуштања стана, као у диспозитиву првостепене пресуде.

По мишљењу већа Апелационог суда у Београду, казном затвора у наведеном трајању у потпуности ће се остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, с обзиром на тежину извршеног кривичног дела, степен повреде заштићених друштвених вредности, степен кривице окривљеног и личност окривљеног.

Имајући у виду наведене разлоге, Апелациони суд у Београду је применом одредбе члана 457 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

Записничар – саветник
Јелена Мијушковић Стошић, с.р.

Председник већа-судија
Мирјана Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић